

Barcelona 10 d'agost de 1991

Eugeni Déu

Benvolgut amic:

Fa dies que havia d'haver-li escrit, però en retornar a Barcelona m'he trobat amb feina acumulada que em té molt ocupat.

Però es tracta d'un afer que m'amoïna: li dec el plaer d'haver-me presentat el senyor Ponç Feliu, una nova amistat que aprecio molt. Però vet aquí que, a l'hora de dedicar-li uns llibres meus, vaig cometre el lapsus d'escriure "Pons", com si es tractés d'un cognom en comptes d'un nom propi. Potser em va traïr el subconscient, perquè durant molts anys, el meu pare va tenir un soci (en un comerç de material fotogràfic) que es deia Heribert Pons. A casa se'n parlava sovint i jo ho he recordat sempre.

A més, al nostre país és força corrent conèixer algú pels cognoms patern i matern, saltant-se el nom. Crec que tot això em va fer la traveta a l'hora d'escriure les dedicatòries, i no és que em vulgui salvar amb excuses. Es tracta, simplement, d'una explicació que devia al senyor Ponç Feliu i al seu fill.

Li prego, si li és possible, que comuniqui aquest neguit meu al nostre amic. Si no ho pogués fer, li agrairia molt que em proporcionés la seva adreça, per tal de poder-li escriure directament.

Amb les meves disculpes per les molèsties que això pugui causar-li, em plau de reiterar-li el meu afecte amb una cordial abraçada.